

Czwartek, 17.01.2013

Przygotowanie: Bractwo św. Zofii

ADORACJA: WIARA CELEBROWANA W LITURGII

4. „Bierzmowanie”

WYZNANIE WIARY I MODLITWA O ŁASKĘ UCZESTNICTWA W EUCHARYSTII

Wystawienie Najświętszego Sakramentu. Śpiew: *Kłaniam się Tobie.*

P: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za objawienie tajemnicy Trójcy, które dokonało się nad Jordaniem, gdy przyjąłeś chrzest od Jana. Wsłuchiwalismy się w głos Ojca, gdy wskazywał na Ciebie i polecał nam posłuszeństwo Twoim słowom. Przeżywalismy tajemnicę zstąpienia Ducha Świętego na Ciebie. Napętniony Jego mocą opuściłeś do rodzinny i rozpocząłeś publiczną działalność. Pragniemy także dziś wyznać wiarę w Ciebie, w Twego Ojca i w Ducha Świętego. Jedność trzech Osób Bożych to największa tajemnica naszej wiary. W niej mają początek wszystkie dary, które od ciebie otrzymujemy, także małżeństwo i Eucharystia, do których Kościół odnosi słowa: „wielka tajemnica wiary”.

Chwila ciszy i śpiew: *Pan z nieba i z łona Ojca przychodzi.*

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza (3,16-17): „Gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. A głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie»”.

L2: Z *Wyznania wiary ludu Bożego* ogłoszonego przez Ojca Świętego, Pawła VI na zakończenie Roku Wiary w 1968 roku: „Wierzymy w jednego Boga, Ojca, Syna i Ducha Świętego, Stwórcę rzeczy widzialnych – do jakich należy świat, w którym żyjemy – oraz niewidzialnych – jakimi są czyste duchy, które nazywamy też aniołami – Stwórcę również duszy duchowej i nieśmiertelnej każdego człowieka. Wierzymy, że ten jedyny Bóg jest absolutnie jeden tak w swej najświętszej istocie, jak i we wszystkich swych doskonałościach; w swojej wszechmocy, w swej nieskończonej mądrości, w swojej opatrności, w swej woli i miłości. Jest On «Tym, Który Jest», jak to sam objawił Mojżeszowi; jest Miłością, jak pouczył nas Jan Apostoł. Dwa te imiona, Byt i Miłość, wyrażają w sposób niewypowiedziany tę samą Boską prawdę o Tym, który okazał się nam i który, «mieszając w nieprzystępnej światłości», jest sam w sobie ponad wszelkim imieniem i ponad wszelkimi rzeczami oraz wszelkim stworzonym umysłem”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew: *Ubi Caritas.*

L3: Z *Wyznania wiary ludu Bożego* „Sam Bóg tylko może nam udzielić prawdziwego i pełnego poznania siebie samego, objawiając się jako Ojciec, Syn i Duch Święty. Przez łaskę wezwani jesteśmy do uczestnictwa w Jego wiekuistym życiu, tu na ziemi w pomroce wiary, a po śmierci w światłości wiekuistej. Wzajemne związki tworzące odwiecznie trzy Osoby, z których każda jest jednym i tym samym bytem Bożym, stanowią błogosławione życie wewnętrzne Najświętszego Boga, które nieskończenie przewyższa to, co my po ludzku możemy pojąć. Dlatego to dzięki składamy dobroci Bożej za to, że bardzo wielu wierzących może z nami świadczyć wobec ludzi o jedności Boga, choć nie zna tajemnicy Trójcy Przenajświętszej. Wierzymy więc w Boga, który przez całą wieczność rodzi Syna, wierzymy w Syna, Słowo Boże, które odwiecznie się rodzi, wierzymy w Ducha Świętego, Osobę niestworzoną, który od Ojca i Syna pochodzi jako wiekuista Ich miłość wzajemna. W trzech Osobach Boskich, które są sobie współwieczne i równe, życie i szczęśliwość Boga absolutnie jednego występują w największej pełni i doskonałości, z największą wzniosłością

i chwałą własną Tego, który jest, a nie został stworzony. Zatem «jedność w Trójcy, a Trójca w jedności winna doznawać czci»”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew: *Ojczy, chwała Tobie.*

P: Dziękujemy wszechmogącemu Bogu za dar wiary, którą wlał w nasze serca. Przeniknięci tym niezwykłym darem módlmy się o łaskę głębokiego przeżywania Eucharystii i małżeństwa, sakramentów, kryjących w sobie „wielką tajemnicę wiary”.

Powtarzajmy - **Duchu Święty, przyjdź.**

L4: Duchu Święty, Ty przygotowujesz nas na spotkanie z Chrystusem w Eucharystii. Twoja łaska zmierza do wzbudzenia wiary, nawrócenia serca i przyłgnięcia do woli Ojca. Uzdalnasz nas do przyjęcia łask ofiarowanych w samej celebracji oraz owoców nowego życia, jakie ma ono następnie wydać. Pragniemy się dobrze przygotować do udziału w każdej Eucharystii, dlatego wołamy:

Duchu Święty, przyjdź.

L5: Duchu Święty, Ty udzielasz czytającym i słuchającym duchowego rozumienia słowa Bożego według dyspozycji ich serca. Dzięki Twej łasce mogą oni włączyć w swoje życie sens tego, co słyszą, co kontemplują i wypełniają w celebracji. Pragniemy przyjąć dar słowa, głoszonego w Eucharystii, dlatego wołamy.

Duchu Święty, przyjdź.

L6: Duchu Święty, Ty przypominasz wiernym, zgromadzonym na Eucharystii to wszystko, co uczynił dla nas Chrystus. Swoją mocą uobecniaś wielkie dzieła Boże, przede wszystkim zbawczą śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Pragniemy uczestniczyć w tym zbawczym misterium paschalnym, dlatego wołamy.

Duchu Święty, przyjdź.

L4: Duchu Święty, Ty przychodzisz w każdej Eucharystii, aby doprowadzić do komunii z Chrystusem i formować Jego Ciało. Owocem Twej obecności i Twego działania jest komunia z Bogiem i braćmi. Pragniemy tej jedności, dlatego wołamy.

Duchu Święty, przyjdź.

L5: Duchu Święty, Ty ukazujesz nam związek między tajemnicą Eucharystii a tajemnicą małżeństwa. Są to sakramenty szczególnie jaśniejące blaskiem miłości Oblubieńca i oblubienicy. Spraw, aby wszyscy małżonkowie przez dojrzały udział w Eucharystii nieustannie wzrastali we wzajemnej miłości. O ten dar wołamy z wiarą.

Duchu Święty, przyjdź.

P: Przyjdź, Duchu Święty, do naszej wspólnoty. Przyjdź do tych, którzy chętnie uczestniczą w Eucharystii i do tych, którzy opuszczają niedzielne zgromadzenia. Bądź światłem dla błądzących, aby znaleźli drogę do stołu słowa i Chleba. Bądź mocą dla słabych, aby chcieli pokrzepić się pokarmem mocnych. Doprowadź wszystkie małżeństwa i wszystkich ochrzczonych do Eucharystii, do stołu ofiary i na świętą ucztę, abyśmy doszli do pełnej jedności z Ojcem, w Jego Synu Jezusie Chrystusie, który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Śpiew: *Ach, witajże, pożądana* lub inna kolęda.

BIERMOWANIE

P2.: Panie Jezu, dziękujemy Ci za Twoją obecność w Najświętszym Sakramencie; za to, że jesteś z nami i jesteś dla nas. Chcemy podziękować Ci za wszystkie dary, które przynosisz nam w Sakramentach. Pragniemy przede wszystkim umocnić naszą wiarę w prawdę, że w liturgii urzeczywistnia się najbardziej wewnętrzne współdziałanie Ducha Świętego i Kościoła; że Duch komunii zawsze pozostaje w Kościele i dlatego Kościół jest wielkim sakramentem Boskiej komunii. Pragniemy szczególnie gorąco podziękować Duchowi Świętemu, który w liturgii „jest wychowawcą

wiary Ludu Bożego, sprawcą cudownych dzieł Bożych, jakimi są sakramenty Nowego Przymierza” (KKK 1091).

Modlitwa w ciszy

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego*: W liturgii Duch Święty jest wychowawcą wiary Ludu Bożego, sprawcą "cudownych dzieł Bożych", którymi są sakramenty Nowego Przymierza. Jest pragnieniem i dziełem Ducha w sercu Kościoła, abyśmy żyli życiem Chrystusa Zmartwychwstałego. Gdy spotyka On w nas odpowiedź wiary, którą wzbudził, urzeczywistnia się prawdziwe współdziałanie; przez nie liturgia staje się wspólnym dziełem Ducha Świętego i Kościoła. W tym sakramentalnym udzielaniu misterium Chrystusa Duch Święty działa w taki sam sposób jak w innych czasach ekonomii zbawienia: przygotowuje Kościół na spotkanie z Jego Panem, przypomina i ukazuje Chrystusa wierze zgromadzenia, uobecnia i aktualizuje misterium Chrystusa swoją przekształcającą mocą, a wreszcie jako Duch komunii jednoczy Kościół z życiem i posłaniem Chrystusa. (KKK1091, 1092)

P2.: Sakramentem, w którym w zupełnie szczególny sposób udziela się nam Duch Święty, jest Bierzmowanie. W tym sakramencie dopełnia się w nas łaska chrztu i ponownie otrzymujemy załączki wszystkich darów Ducha Świętego: mądrości i rady, rozumu i męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni bożej. Prośmy więc słowami Hymnu do Ducha Świętego, aby te dary wzrastały w nas, umacniały naszą wiarę i przynosiły błogosławione owoce w naszej codziennej służbie Bogu i bliźnim.

Śpiew: „O Stworzycielu Duchu przyjdź”

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego*: „Sakrament bierzmowania wraz z chrztem i Eucharystią należy do "sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego", których jedność powinna być zachowywana. Należy zatem wyjaśniać wiernym, że przyjęcie tego sakramentu jest konieczne jako dopełnienie łaski chrztu. Istotnie, "przez sakrament bierzmowania (ochrzczeni) jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są, jako prawdziwi świadkowie Chrystusa, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do bronienia jej" (KKK1285)

Chwila ciszy

L2: *Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego*: „To podstawowe pytanie o prawdę woli Boga wobec nas musi zostać postawione. Iluż chrześcijan rozważa rzecz od strony ludzkiej tylko i patrząc na życie konsumpcyjnie, postępuje tak, jakby ich nigdy nie dotknął Duch Święty! Jakże często sprawy duchowe zostawia się tylko księżom i zakonnikom, świeccy nie poczuwają się do żadnej troski, dosadnej odpowiedzialności za Kościół, za Chrystusa, za wartości najwyższe! Dlaczego nic ich to nie obchodzi?

I oto przypomnienie, czym jest przyjęty przez nas kiedyś sakrament bierzmowania, może nam nagle uprzytomnić, że mocy tego sakramentu nie wykorzystaliśmy jeszcze w naszym życiu. Pamięć o sakramencie bierzmowania odnawiana jest czasem wspólnie. To jednak nie zawsze porusza indywidualnego człowieka. Ile razy stawia się wymagania całej wspólnoty na temat uczestnictwa w Eucharystii i jak często wszelkie argumenty zawodzą! Trzeba dopiero zapytać człowieka w cztery oczy: mówisz, że wierzysz w Jezusa Chrystusa – to dlaczego stronisz od wspólnoty z Jego Ciałem? Jesteś bierzmowany – to dlaczego nie żyjesz jak człowiek bierzmowany, umocniony Darem Ducha Świętego, jak człowiek, który ma dać świadectwo Chrystusowi, który ma przynieść dojrzały owoc swoich czynów?” (Bierzmowanie, str. 22)

Chwila ciszy

P2: Dziękując Bogu za dar naszego bierzmowania, rozważmy teraz wspólnie w modlitwie różańcowej tajemnicę Zesłania Ducha Świętego:

Dziesiątek różańca

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego*: „W pierwszych wiekach bierzmowanie stanowi zazwyczaj jeden obrzęd z chrztem, tworząc razem z nim "podwójny sakrament", według wyrażenia św. Cypriana. Na Zachodzie, gdzie dopełnienie chrztu chciano zarezerwować dla biskupa, wprowadzono rozdzielenie w czasie obu sakramentów. Wschód natomiast zachował ich jedność, tak że bierzmowania udziela prezbiter, który chrzci. Zwyczaj Kościoła rzymskiego ułatwił rozwój praktyki zachodniej. Istniało tam dwukrotne namaszczenie krzyżmem świętym po chrzcie: pierwszego dokonywał prezbiter, gdy neofita wychodził z kąpieli chrzcielnej; drugiego namaszczenia dokonywał biskup na czole każdego z nowo ochrzczonych. Pierwsze namaszczenie krzyżmem świętym, udzielane przez prezbitera, pozostało w obrzędzie chrzcielny. Oznacza ono uczestnictwo ochrzczonego w prorockiej, kapłańskiej i królewskiej funkcji Chrystusa. Jeśli chrzest jest udzielany dorosłemu, po chrzcie udziela się tylko jednego namaszczenia, należącego do istoty bierzmowania. Praktyka Kościołów wschodnich podkreśla bardziej jedność wtajemniczenia chrześcijańskiego. Praktyka Kościoła łacińskiego wyraźniej ukazuje natomiast więź nowego chrześcijanina z biskupem, który jest gwarantem i sługą jedności swego Kościoła oraz jego powszechności i apostołskości. W ten sposób zostaje również podkreślony związek z apostołskimi początkami Kościoła Chrystusowego.” (KKK, 1290-1292)

Chwila ciszy

L2: *Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego*: „Istnieją co najmniej dwie opinie na temat sposobu kształtowania w nas charakteru Chrystusa przez sakrament bierzmowania. Jedna z nich, związana z Kościołem Zachodnim i wyznawana zwłaszcza przez św. Ambrożego, nazwała to ubogaceniem chrześcijanina w dary Ducha Świętego i dalszym rozwojem tych darów. (...) Pomoc łaski Ducha Świętego ma przyczynić się do rozwoju i dojrzałości wszystkich darów, ma doprowadzić je od formy zalążkowej do owocującej pełni.

Druga opinia, związana z Kościołem Wschodnim, której głównym reprezentantem był św. Cyryl z Jerozolimy, mówiła, że sakrament bierzmowania powoduje w nas rozwój zmysłów duchowych. Oryginalne określenie. Od początku bowiem w tradycji chrześcijańskiej wierzono, że Duch Święty daje nam to, co w języku potocznym nazywany szóstym zmysłem. Czyli daje nam całkiem nowe uzdolnienie do wewnętrznego czucia, do wewnętrznego słyszenia i widzenia, do innego niż ludzkie miłowania. Tak więc do paralelnych pięciu zmysłów cielesnych, naturalnych zmysłów dodaje nam Duch Święty nadprzyrodzony zmysł odniesienia do Boga. Ten zmysł przejawia się najwyraźniej w darze modlitwy. Ludzie nim obdarzeni nie tylko rozumieją modlitwę, ale ją miłują. Staje się ona w ich życiu czymś najbardziej istotnym. (...) To właśnie Duch dał im wewnętrzny smak modlitwy, gdy zstąpił na nich w sakramencie bierzmowania.” (Bierzmowanie, str. 65-66)

Śpiew: Niech nas ogarnie (Łaska Pana)

P2: Aby dary Ducha Świętego rozwijały się w naszych sercach i umysłach, aby rosła nasza wiara i miłość, módlmy się teraz wspólnie słowami Litanii do Ducha Świętego:

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba Boże - **zmiłuj się nad nami**.
Synu Odkupicielu świata Boże - zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty Boże - zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, Jedyny Boże - zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Dawco daru mądrości, **zmiłuj się nad nami**.
Duchu Święty, Dawco daru rozumu,
Duchu Święty, Dawco daru rady,
Duchu Święty, Dawco daru męstwa,
Duchu Święty, Dawco daru umiejętności,
Duchu Święty, Dawco daru pobożności,

Duchu Święty, Dawco daru bojaźni Bożej,
Duchu Święty, Światło Proroków i Apostołów,
Duchu Święty, nasz Pocieszycielu,
Bądź nam miłościw, *przepuść nam, Duchu Święty, Boże.*
Bądź nam miłościw, *wysłuchaj nas, Duchu Święty, Boże.*
Od zuchwałej ufności w miłosierdzie Boże, *wybaw nas, Duchu Święty, Boże.*
Od wszelkiej rozpacz o łasce Bożej,
Od sprzeciwiania się uznanej prawdzie chrześcijańskiej,
Od nieżyczliwości i zazdrości braciom łaski Bożej,
Od zatwardziałości serca,
Od zaniedbania pokuty aż do śmierci,
Od wszelkich złych i nieczystych spraw i myśli,
Od nagłej i niespodziewanej śmierci,
Od potępienia wiekuistego,
Przez cudowną sprawę przy poczęciu Jezusa Chrystusa,
Przez Twoje przyjście w językach ognistych,
My grzeszni, Ciebie prosimy, *wysłuchaj nas, Duchu Święty, Boże.*
Abyś Kościołem świętym rządzić i zachować raczył,
Abyś nas w pobożności i pokorze utwierdzić raczył,
Abyś nam stałości i męstwa udzielić raczył,
Abyś myśli nasze ku pożądaniu niebieskich rzeczy podnieść raczył,
Abyś nas oczyścić i na godne mieszkanie dla siebie poświęcić raczył,
Abyś nas w cierpieniach naszych pocieszyć raczył,
Abyś nas w łasce swojej utwierdzić i zachować raczył,
Abyś nas wszystkich do uczestnictwa w chwale wiekuistej doprowadzić raczył,
Abyśmy Ciebie miłowali i dla Ciebie grzechów się strzegli,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Stwórz, Boże, we mnie serce czyste.

I odnów we mnie moc ducha.

P2: Panie Boże, dziękujemy Ci za wszelkie dary, którymi obdarzyłeś nas podczas tej wspólnej modlitwy. Szczególnie dziękujemy za dar bierzmowania i za umocnienie naszej wiary w Twoją obecność w sakramentach, dzięki którym udzielane jest nam życie Boże.

Śpiew: Wielbić Pana chcę

MODLITWA NA ROK WIARY

P: Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpala się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

L1: Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

